

Солом'янський районний суд м. Києва

вулиця Полковника Шутова, 1, м. Київ, 03113

Позивач:

Адреса: _____

ПН _____

електронна пошта: _____

офіційна електронна адреса відсутня

Тел. _____

Представник позивача:

Адвокат _____

Адреса для листування: _____

ПН _____

електронна пошта: _____

офіційна електронна адреса:

Тел: _____

Відповідач:

Адреса: _____

ПН _____

електронна пошта: _____

офіційна електронна адреса відсутня

Тел. _____

Третя особа: Орган опіки і піклування

(за місцем проживання дитини)

місцезнаходження:

індекс, адреса

засоби зв'язку

Код ЄДРПОУ

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про надання дозволу на виїзд дитини за кордон
без згоди батька

_____ року я уклала шлюб з ПІБ Відповідача, який був зареєстрований _____, актовий запис № _____, що підтверджується свідоцтвом про шлюб (копія надається)

Рішенням _____ від _____ року шлюб між мною та Відповідачем розірвано.

Від шлюбу у нас народилась дитина - ПІБ дитини, ____ р.н., що підтверджується свідоцтвом про народження дитини копія надається)

Я разом із ПІБ дитини, ____ р.н. зареєстровані в Україні за адресою: Адреса-1, що зокрема підтверджується довідкою з місця проживання про склад сім'ї (додається)

_____ вказати обстави за яких потрібно вивезти дитину за кордон, період або дати, країну призначення та місто, обґрунтувати необхідність такої поїздки, виходячи з інтересів дитини _____

Я зверталась до відповідача з письмовим проханням, щоб він надав дозвіл на виїзд нашого сина до _____ вказати країну _____, що зокрема підтверджується квитанцією з ПАТ «Укрпошта» та моєю копією звернення, однак останній письмової відповіді не надав.

В подальшому, _____ я повторно надсилала Відповідачу звернення з проханням надати дозвіл на виїзд ПІБ дитини, ____ р.н. в країну _____ на період з _____ до _____, що також підтверджується квитанцією з ПАТ «Укрпошта» та моєю копією звернення, однак останній письмової відповіді не надав.

Вважаю, що відповідач безпідставно чинить мені перешкоди у здійсненні заходів спрямованих на покращення здоров'я дитини, його фізичний, духовний та моральний розвиток.

Відповідно до частини третьої [ст. 51 Конституції України сім'я](#), дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

Відповідно до ст. 33 Конституції України кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України за винятком обмежень, які встановлюються законом.

Згідно із частиною 7 [ст. 7 СК України](#) дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених [Конституцією України](#), Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Пунктами 1,2 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20.11.1989 року, яка набрала чинності для України 27.09.1991 року, передбачено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини. Дитині забезпечується такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, беручи до уваги права й обов'язки її батьків, опікунів чи інших осіб, які відповідають за неї за законом.

Згідно з Принципом 2 Декларації прав дитини від 20.11.1959р. дитині законом або іншими засобами повинен бути забезпечений спеціальний захист і надані можливості та сприятливі умови, які б дозволяли їй розвиватися фізично, розумово, морально, духовно та у соціальному розумінні здоровим та нормальним шляхом і в умовах свободи та гідності.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 ст. 27 Конвенції про права дитини, держава визнає право кожної дитини на рівень життя необхідний для фізичного, розумового, духовного, морального і соціального розвитку дитини. Батьки або інші особи, які виховують дитину, несуть основну відповідальність за забезпечення в межах своїх здібностей і фінансових можливостей умов життя, необхідних для розвитку дитини.

За правилами ст. 313 ЦК України фізична особа, яка не досягла чотирнадцяти років, має право пересування на території України лише за згодою батьків (усиновлювачів), опікунів та в їхньому супроводі або в супроводі осіб, які уповноважені ними.

Відповідно до [ст. 141 СК України](#) мати і батько мають рівні права та обов'язки щодо дитини. Незалежно від того, чи перебували вони у шлюбі між собою. Розірвання шлюбу між батьками, проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини.

Відповідно до ч.2 ст. 150 СК України батьки зобов'язані піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток.

Як вбачається із змісту вимог ч.2 ст. 155 СК України, батьківські права не можуть здійснюватися всупереч інтересам дитини.

За умовами ч.2 ст.4 Закону України «про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» оформлення проїзного документу дитини проводиться на підставі нотаріально засвідченого клопотання батьків або законних представників батьків чи дітей у разі потреби самостійного виїзду неповнолітнього за кордон. З відсутності згоди одного з батьків виїзд неповнолітнього громадянина України за кордон може бути дозволено на підставі рішення суду.